

[Steen Folke]

Der var sandt at sige ikke meget kød på den udenrigspolitiske del af statsministerens tale. EF – hurra, NATO – hurra, og i øvrigt agter regeringen at medvirke på en konstruktiv måde. Dette med den konstruktive måde fik statsministeren sagt hele tre gange på de første 2 minutter.

Jeg vil ikke bruge tid på udenrigspolitikken generelt, men holde mig til EF og det forestående EF-valg. Statsministeren hev endnu en gang den forslidte floskel frem om, at det direkte valg skulle indebære et fremskridt i demokratisk retning. Tværtimod, det er et skridt på vejen mod en politisk union. Magten flyttes endnu længere bort fra almindelige mennesker.

Men var statsministerens tale bleg og blodfattig, så var der anderledes slag i hr. Kjeld Olesens indlæg eller nærmere bestemt den del, der drejede sig om EF-valget. Faktisk virkede hr. Kjeld Olesens aggressivitet over for EF-modstanderne en lille smule desperat. Det var nok et meget godt tegn på, hvor trængt socialdemokratiets top er i denne sag. Alle ved, hvor stærk EF-modstanden er i partiets basis. De socialdemokratiske kandidater slår de mest utrolige knuder på sig selv for at fremstå som kritiske tilhængere, skeptiske kritikere og meget kritiske skeptikere. Forleden oprettede nogle medlemmer af socialdemokratiets folketingsgruppe sågar en komité for i ellefte time at prøve at bilde folk ind, at der er egentlige EF-modstandere på socialdemokratiets liste. Det blev dog for meget for én af de to udpegede: Majken Hessner erklærede skyndsomst, vistnok på et vink fra hr. Kjeld Olesen, at hun skam kun var en meget skeptisk kritiker.

Forhåbentlig lykkes det ikke for socialdemokratiet at kaste så meget røgslør over partiets hidtidige EF-følgagtighed og aktuelle EF-politik, at alt for mange socialdemokratiske EF-modstandere spilder deres stemme på en opportunistisk kandidat på partiets liste. Lad mig erindre om, at alle partiets kandidater inklusive de såkaldte EF-modstandere, der måtte være, er forpligtet til at acceptere EF-medlemskabet med alt, hvad deraf følger. Og lad mig så minde om socialdemokratiets hidtidige arbejde i EF, hvis hovedlinje har været en konstruktiv medvirken til større og større EF-integration.

Den socialdemokratiske regering gik med to forbehold ind for Tindemansrapporten

med dens planer for etablering af en politisk union. Fhv. udenrigsminister K. B. Andersen har arbejdet ihærdigt for at harmonisere dansk udenrigspolitik med de store EF-landes. Statsminister Anker Jørgensen medvirkede uhyre konstruktivt ved oprettelsen af det såkaldte europæiske monetære system, som bl. a. betyder, at der nu ikke kan foretages valutakursændringer, uden at EF-Kommissionen bliver spurgt om lov. Både regeringen og socialdemokratiske EF-parlamentarikere er gået ind for atomkraftprogrammer i EF, også programmer for udvikling af de særligt farlige, plutoniumproducerende formeringsreaktorer. Sådant er virkeligheden, og der er ingen grund til at tro, at den bliver anderledes efter den 7. juni, på trods af hvad socialdemokratiske skeptikere prøver at bilde folk ind i denne tid.

EF-modstanden er stærkere end nogen sinde, og den rækker, som alle ved, langt ind i en række af tilhængerpartierne græsrodde, i det omfang de overhovedet har græsrodde. Det gælder jo f. eks. ikke et parti som hr. Erhard Jakobsens. Desværre er der noget, der tyder på, at EF-modstanderne deler sig i to lejre: de, der går hen og stemmer på en EF-modstander den 7. juni, og de, der bliver hjemme enten ud fra en principiel boykot-holdning eller ud fra en følelse af, at det er nytteløst. Jeg kan godt forstå den holdning, men den svækker EF-modstanden ved valget, og jeg vil gerne så stærkt som muligt opfordre alle EF-modstandere til at møde op og stemme den 7. juni, ikke fordi det er så fantastisk vigtigt, hvem der kommer ned på taburetterne i det menighedsråd, der selvhøjtideligt og misvisende kalder sig selv for Europa-Parlamentet, men fordi det er meget vigtigt, at EF-modstanden bliver manifesteret så stærkt som muligt ved valget. Blandt dem, der bliver hjemme på valgdagen, er det ikke til at skelne bevidste EF-modstandere fra almindelige sofavælgere.

Wilhelm (VS):

Skal der gøres status over SV-regeringens første år, er det egentlig hurtigt overset. Regereriet har mest bestået i at lade tingene gå deres skæve gang. Af større beslutninger findes kun ganske få: overenskomstindgrebet, gaskontrakten, boligforliget.

Overenskomstindgrebet var en stupid fortsættelse af den indkomspolitik, som efter-